

Ψυχές - Ζωές
Souls-Lives

Veltsista

Land Art, Λίμνη Αμβρακία, 20 Απριλίου 2022
38°46'44.8"N21°11'25,6"E

«Αφιερωμένο
-χωρίς σημαίες-
στα σώματα που κείτονται
σε πράσινη Γη
και ψυχές αγνοημένες
γίνονται απ' τη ζωή,
ενός έρωτα,
ενός πολέμου.
Χωρίς φιλί.
Γιατί.»

παρουσίαση - προβολή
της εγκατάστασης του Δημήτρη Βελτισίστα
an installation by Demetrie Veltsista

Ψυχές - Ζωές
Souls-Lives

Αύγουστος - Σεπτέμβριος 2022

ΕΛΛΗΝΙΣ
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 2022

Ψυχές – Ζωές !

Land Art στη Λίμνη Αμβρακία, 20 Απριλίη 2022.

Συν-ζήτηση.

Δημήτρης Βελτισίας. Δημιουργός τέχνης, ιδιαίτερος και με ξεχωριστή οπτική προσέγγιση στη ζωή.

Τον αγγίζει το σήμερα μα και το πάντα.

Μια στιγμή ποθέμου καταγραμμένη ήταν ικανή για το *land art* που δημιούργησε στη λίμνη Αμβρακία στις 20 του Απριλίη 2022, και μας το παρουσιάζει.

Φωτογραφία στιγμής ποθέμου.

«Ο Ουκρανός νεκρός δίπλα στο ποδήλατο του, με το σκύλο δεμένο στο χέρι να μένει δίπλα του.

Δεν μπορούσε ούτε να φύγει και μάλλον ούτε θα 'θελε και να φύγει».

Αν, την πρόσεξες και συ.

«Τα ζώα ξέρουν απ' αγάπη».

Καρφωμένη η ματιά του στην εικόνα, πόνο του έφερε, τον στοίχειωσε.

Άδραξε τη στιγμή ως μικρή ζωή.

Η σκέψη ρίζωσε μέσα του και τα μαύρα μπαλόνια έλαβαν θέση στη πράσινη γη και σώματα γίνηκαν, σκορπισμένα στην άνοιξη *-πάντα η γη παίρνει και δίνει ζωή-* και κάποιοι σ' ένα πορφυρένιο χαλί να αποφασίζουν αν θα ρίξουνε, *-μπόμπες εννοώ,-* αν δε θα ρίξουν, αν θα κάνουνε τη μια κίνηση ή την άλλη. Η ζωή σε σκάκι.

Οι «εξ άνωθεν» από πάντα αποφάσεις, οι αποφάσεις που έρχονται από μακριά και καθορίζουν τις ζωές μας, γι' αυτό και τα πλάνα απ' τη μεριά του «Ρυθμιστή».

«Τεκμαρτό στον έρωτα και στον πόλεμο για τη ζωή», αναφέρει ο ίδιος.

Μαύρα σώματα εκεί χωρίς σημαίες,

Χωρίς σημαίες αθλά και για τις *-σημαίες-* σκοτώνουν όλοι.

Τιμή και πρόφαση μαζί.

Το ενδιαφέρον του σε αυτό το πλάσμα, τον άνθρωπο που είναι κάτω αυτή τη στιγμή και ψυχική γίνηκε μα, ΣΥ το αγνοείς και φτάνει η στιγμή που στη στροφή του χρόνου, θα βρεθείς αντιμέτωπος στη θέση του, κοιτώντας τη σειρά σου.

Τι κι αν δύναμη εμάζεψες, τι και αν βόμβες έριξες.

Δες τι έγινε.

Κι αυτό ισχύει για όλους, και τους από δω και για τους απέναντι.

Στη δημιουργία του, ο Βελτισίστας κρατά στο κέντρο τον άνθρωπο, σώμα και ψυχή αγνοημένη από το σύστημα και τα κέντρα λήψης αποφάσεων.

«Κατάλαβα πολύ καλά κι ας κάνω πως δεν καταλαβαίνω, το τι κάνεις και μάάλιστα με τόση ευκολία».

Κλείσανε θέει, μέσα σ' ένα εργοστάσιο ένα τσούρμιο ανθρώπους και τους βομβαρδίζουν μέχρι να τους βγάλουν έξω σαν τα ποντίκια.

Όπως συμβαίνει και στην καθημερινότητά μας.

Κλείνουν ανθρώπους δηλαδή, μέσα στις τράπεζες, σε οργανισμούς και κάτω τους πατάνε.

Πόσο θα πάει αυτό το πράγμα αναρωτιέται με ένοχη ματιά στη συνενοχή όθλων μας.

Δεν είναι μόνο στον πόλεμο είναι και στη ζωή για τη ζωή.

Μα που να 'χεις δίκιο. Φαίνεται ξεκάθαρα.

Εσύ που είσαι; κοιτώντας με βαθιά στα μάτια.

Κοιτώντας όθλους εσάς στα μάτια, το πως ηγοιζέστε,

Φανερωμένος στέκει απέναντί μας.

-Τώρα,

με σφαιλιγμένα μάτια

την Ευρώπη περπατάς,

με κινητό στα χέρια

τον πόλεμο κοιτάς,

με ρήτρα αναπροσαρμογής. -

Η επισφράγιση με το ανάθημα του στη δημιουργία τούτη κλειδώνει την αλήθεια όσο και αν πονά.

«Αγνοημένες οι ψυχές,

μα και οι ζωές

στο τέλος του δρόμου,

τον ίδιο χορό

θα χορέψουν».

Με τον Δημήτρη Βελτισίστα σε τρίτο πρόσωπο.

Νίκος Καραγέωργος
Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Δη.Πε.Θε. Αργινίου
Αύγουστος 2022

«Ψυχές-ζωές» του Δημήτρη Βελτσίστα.

Ξάπλωσα στη γη και κοιτούσα τις μαύρες ζωές του να χορεύουν σιωπηλά στον άνεμο. Μετρούσα το Γκουαντάναμο, το Μπέλσεν, τα Γκουλάγκ, το Σαν-Αντόνιο, το Κίεβο, τον Εύρο, τη Σμύρνη... Χίλιοι σαράντα ένας οδυρμοί.

Μπαλόνια στον άνεμο, όπως αυτά που γίνονται οι μικρούλκες αράχνες για να ταξιδέψουν παντού στη γη. Τις περισσότερες φορές χωρίς όνομα, χωρίς συγκεκριμένο προορισμό, χωρίς συγκεκριμένο τέλος.

Και τι τρομακτική σύγκρουση αυτή των αναπάντητων σιωπηλών ερωτημάτων του θανάτου με το θόρυβο των αμαξιών της Ιόνιας οδού! Οι καρφωμένοι νεκροί στο χώμα ή στο νερό και οι άγνωστοι που προσπερνούν αδιαφορώντας. Εγώ πού ήμουν; Κοιτούσα ή με κοιτούσαν;

Θυμάστε μια κακόμοιρη γηραλέα καμήλα στον ισθμό της Κορίνθου; Όλοι τη χάζευαν και κανένας δεν της ζητούσε χαρτιά. Όπως κανένας δεν ζητά σχέδια πτήσης απ' τους γιλάρους. Χαρτιά ζητάμε μόνο από πρόσφυγες πνιγμένους ή καρφωμένους σε σύρματα: ποιος ήσουνα; Πού ήθελες να πας; Ποιοι σ' αγαπούσαν.

Και πάντα αδειανό το επίσημο τραπέζι. Στα κατακόκκινα επίσημα βυζαντινά βελούδα. Όμως αυτοί που αποφάσιζαν για μάς δεν φανερώνονται ποτέ.

Δεν το χω σε συνήθειο να αναλύω άθλιων ανθρώπων τα ποιήματα, μα τούτη τη φορά, έγραψα δυο αράδες για τις ψυχές-ζωές του Δημήτρη Βελτσίστα, όσο δηλαδή με άφησαν τα δάκρυα πριν μου θολώσουν το βλέμμα.

Άγγελος Ήβος.

Έμπνεση - Υλοποίηση:
Βελτσίστας Δημήτρης
Inspiration - Realization:
Veltzista Demetrie

Σκηνοθεσία - Μοντάζ - Χειρισμός drone:
Μπεσίνις Πάρις
Direction - Montage - Drone shots:
Besinis Paris

Φωτογραφική απόδοση - Επεξεργασία:
Κοντούλης Δημήτρης
Photos - Post Production:
Kontoulis Dimitris

Ηχοδότηση:
Αυγέρης Παναγιώτης
Sound Recording
Avgiris Panagiotis

ΔΗΜΟΣ ΑΓΡΙΟΥΠΟΛΙΣ
ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ